

Nr 514.

Av herr **Hage m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 211, angående anslag till arbeten till motverkande av arbetslösheten.

I en vid riksdagens början väckt motion framhölls, att efterfrågan på anslag till byggandet av nybyggesvägar (förut benämnda odlingsvägar) är synnerligen stor inom övre Norrland. Detta torde bland annat bero därpå, att den minskade möjligheten till befolkningens försörjning helt eller delvis genom sysselsättning vid *industrin* nödvändiggör en övergång till *jordbruksarbete*, vilket återigen i sin tur förutsätter en utökning av den odlade arealen samt därav betingade vägbyggnader — men av enklaste beskaffenhet — för vinnande av vägförbindelser till nyodlingarna.

Men även på grund av andra skäl och med hänsyn till den redan odlade jordens behov ha framkommit betydande krav på statsbidrag för byggandet av vägar av ovan nämnt slag. Detta har emellertid *icke* tagit sig uttryck i den förteckning på lämpliga beredskapsarbeten för arbetslöshetens bekämpande, vilken bifogats Kungl. Maj:ts proposition nr 211. Där finnes nämligen upptaget endast *ett* sådant arbete. Men detta torde bero därpå, att respektive spekulanter på statsbidrag för byggande av nämnda slags vägar utgått ifrån, att det skulle å nionde huvudtiteln lämnas så stora statsanslag för nämnda ändamål, att behovet skulle kunna åtminstone till en större del fyllas på den vägen. Så har emellertid ej blivit fallet. Riksdagens beslut, som nu fattats, innebär, som bekant, att för nämnda ändamål för budgetåret 1933/1934 anslagits ett belopp av endast 60,000 kronor, under det att behovet av anslag, enligt föreliggande framställningar, tiofaldigt och än mera överskrider nämnda summa. Därom har besked lämnats *dels* genom reservanten i statens egnahemsstyrelse, riksdagsman Gabrielsson från Västerbotten, *dels* genom de yrkanden om anslag, som framförts från länsstyrelserna i övre Norrland, *dels* slutligen genom landstingens norrlandskommitté, vilken, som bekant, representerar vissa län i övre Norrland.

Med hänsyn till vad här ovan anförts och då regeringen i proposition nr 211 uttalat, att inga arbeten principiellt böra undantagas från rätten att komma till utförande som beredskapsarbeten, förefaller det som om det skulle kunna anses i hög grad motiverat, att vid de s. k. beredskapsarbetenas planerande sistnämnda arbeten även finge utsträckas till vägbyggnadsarbeten av här nämnt slag och att detta finge ske i en betydande omfattning, trots att endast *ett* sådant arbete finnes upptaget i den förut nämnda förteckningen. Härigenom skulle de framställningar om startande av sådana vägbyggnadsarbeten, vilka ligga inne hos respektive myndigheter, kunna tillmötesgå i betydligt större utsträckning än vad som nu blir fallet, då hänsyn endast kan tagas till summan av det statsbidrag, som beslutades av

innevarande års riksdag vid behandlandet av anslagen under nionde huvudtiteln för budgetåret 1933/1934.

Det är också antagligt, att genom ett tillmötesgående av det, som här begäres, arbetstillfällena skulle kunna på ett bättre sätt fördelas inom den egentliga landsbygden och dess mera avlägsna bygder samt komma till nytta för nödlidande småbrukare, arbetslösa småbondesöner m. fl. Detta torde kunna påstås, även om det måste erkännas, att varje sådant arbete för sig endast giver sysselsättning åt ett mindre antal personer.

Man kan också med bestämdhet påstå, att arbeten av detta slag, vilka utgöra förutsättningen för en genom utvidgad uppodling ökad försörjning genom jordbruk, i hög grad fylla villkoret, att beredskapsarbetena för de arbetslösas försörjning skola vara i verklig mening *produktiva* och *nyttiga*.

Under hänvisning till ovanstående hemställes alltså,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 211 angående anslag till arbeten för motverkande av arbetslösheten — utan att giva några bestämda direktiv — likväl måtte uttala den förväntan, att en summa av tillräcklig storlek måtte få användas till statsbidrag för byggande av vägar av här nämnt slag — d. v. s. nybyggesvägar — så att ett sådant byggande kan ske i så stor utsträckning, att de föreliggande framställningarna om bidrag till byggande av dessa vägar i möjligaste mån måtte kunna tillgodoses.

Stockholm den 20 april 1933.

Ernst Hage.

N. E. Nilsson.

O. W. Lövgren.

Johan Johanson,
Tväråselet.

Alf Meyerhöffer.

J. B. Wiklund.

Eric Hansson.

O. E. Sandberg.

P. J. Näslund.

Elof Lindberg.
